

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 51C/131/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1216210995
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Krajčová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2017:1216210995.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Michaelou Krajčovou v sporovej veci žalobcu: F. Y. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. X, F., zast.: JUDr. Jozef Polák, advokát, so sídlom Radlinského 1718, Dolný Kubín proti žalovanému: Slovenská republika, v zastúpení: Generálna prokuratúra SR, so sídlom Štúrova 2, Bratislava, IČO: 00166481, o náhradu škody vo výške 682,22 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu škody vo výške 682,22 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 682,22 eur od 02.10.2016 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietla.

III. Žalobcovi sa priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa voči žalovanému žalobou doručenou súdu dňa 01.07.2016 domáhal zaplatenia náhrady škody vo výške 682,22 eur s príslušenstvom titulom náhrady skutočnej škody a náhrady trov konania.

2. Žalobca v žalobe uviedol, že uznesením vyšetrovateľa OR PZ Ružinov - Východ, Bratislava, zo dňa 11.11.2014, sp. zn.: ČVS: I.-XXXX/RV-F.-XXXX bolo proti žalobcovi vznesené obvinenie pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa ust. § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona. Proti uzneseniu podal žalobca dňa 19.11.2014 sťažnosť, ktorú Okresná prokuratúra Bratislava II uznesením zo dňa 08.12.2014, sp. zn.: X T. XXX/XX/XXXX-X zamietla.

3. Okresná prokuratúra Bratislava II podala dňa 06.02.2015 pod č.k.: 3Pv 908/14/1102 na Okresný súd Bratislava II obžalobu proti žalobcovi, podľa ktorej mal žalobca dňa 14.09.2014 v čase od 14.30 hod. do 15.00 hod. v F. na Y. G.. Č.. XX, sa vyhrážať V. L., a to tým spôsobom, že pri odchode zo schodiska si vytiahol tričko, kde mal zbraň v puzdre za opaskom, ktorú ale nevytiahol a ani s ňou nemanipuloval a následne poškodenému povedal: „My sa ešte uvidíme, tomu ver“ a odišiel na neznáme miesto, čím u poškodeného vzbudil dôvodnú obavu o jeho zdravie a život, ktorého skutku sa mal dopustiť tak, ako je to uvedené v skutkovej vete uvedenej v obžalobe.

4. Okresný súd Bratislava II rozsudkom č. k.: 5T/14/2015-79 zo dňa 16.06.2015 žalobcu podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku v celom rozsahu oslobodil spod obžaloby, keďže skutok nie je trestným činom.

5. Vo vyššie uvedenom konaní, v štádiu konania pred súdom, si žalobca zvolil obhajcu a za poskytnuté právne služby mu dňa 21.03.2016 uhradil trovy obhajoby určené podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v

celkovej výške 682,22 €. Vzhľadom k tomu, že žalobca od počiatku tvrdil, že nespáchal trestný čin, z ktorého bol obvinený, bolo v záujme jeho ochrany zvoliť si na obhajobu svojich práv v trestnom konaní advokáta, pričom dané právo mu vyplýva tak z trestných predpisov ako aj priamo z Ústavy SR. Žalobcovi, ako osobe, proti ktorej bolo rozhodnutím vyšetrovateľa policajného zboru vznesené obvinenie a následne po podaní obžaloby vedené trestné stíhanie pred súdom, vznikla škoda spočívajúca vo vynaložených nákladoch na trovy obhajoby. Za vzniknutú škodu spočívajúcu vo vynaložených nákladoch na trovy obhajoby, s poukazom na § 3 a § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., zodpovedá štát, nakoľko orgány činné v trestnom konaní v prípravnom konaní vyhodnotili zabezpečené podklady pre rozhodnutie nezákonne, vydali nezákonné rozhodnutie o vznesení obvinenia a následne nesprávnym úradným postupom - podaním obžaloby vznikla žalobcovi škoda.

6. Žalobca v súlade s § 15 zákona č. 514/2003 Z.z. požiadal Generálnu prokuratúru SR o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v celkovej výške 682,22 € a o jej úhradu. Generálna prokuratúra SR listom zo dňa 25.05.2016, č. U. J. XX/XX/XXXX-X oznámila žalobcovi, že žalobcu považuje za nedôvodnú, túto zamietla, pričom v odôvodnení uviedla, že odškodnenie žalobcu by bolo v rozpore s dobrými mravmi, pretože k jeho oslobodeniu spod obžaloby došlo len z dôvodu, že súd dospel na základe dôkazov vykonaných v konaní súdom k záveru, že skutok nepovažoval za trestný čin. Okrem toho v trestnom konaní nebolo konštatované, že by bolo vydané nezákonné rozhodnutie policajného orgánu, resp. prokurátora, resp. že by tieto orgány prípravného konania nesprávne úradne postupovali.

7. Žalobca má za to, že v tomto prípade sú naplnené všetky zákonné predpoklady pre vznik zodpovednosti žalovaného za škodu a za túto škodu v plnom rozsahu zodpovedá žalovaný. Škoda okrem iného bola spôsobená konaním dozorujúceho prokurátora, ktorý dňa 08.12.2014 zamietol sťažnosť žalobcu proti vzneseniu obvinenia ako nedôvodnú.

8. V písomnom podaní doručenom súdu dňa 30.09.2016 (duplika) žalobca uviedol, že tvrdenia a skutočnosti žalovaného v jeho replike sú v celom rozsahu účelové, zavádzajúce a hrubo invektívne. Výklad ustanovení uvádzaných žalovaným je v príkrom rozpore s ustálenou súdnou praxou a rozhodnutiami všeobecných súdov. Nezákonné rozhodnutie v danej veci predstavuje uznesenie OR PZ Ružinov - východ, ČVS: I.-XXXX/RV-F.-XXXX, ktorým bolo vznesené obvinenie voči žalobcovi. Voči tomuto rozhodnutiu žalobca podal riadny opravný prostriedok - sťažnosť, čím je splnená aj podmienka v zmysle ust. § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z..

9. To, že za nezákonné rozhodnutie v trestnom konaní, ktoré následne skončilo oslobodením žalobcu ako obvineného spod obžaloby, je potrebné považovať uznesenie o vznesení obvinenia už vyriešila rozsiahla aplikačná prax, a preto neobstojí tvrdenie o neexistencii nezákonného rozhodnutia a nesprávneho úradného postupu. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že podľa Ústavy SR, čl. 46 ods. 3, každý má právo na náhradu škody spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Nárok na náhradu škody, ktorá bola spôsobená začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo odsúdením, je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z.. Rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť, má v tomto zmysle tiež zastavenie trestného stíhania alebo oslobodenie spod obžaloby. Skutočnosť, že nedošlo k zrušeniu rozhodnutia, ktorým sa začína trestné stíhanie, na tom nič nemení. Podstata nároku na náhradu škody sa totiž v tomto prípade neviaže na (ne)správnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania, ale na samotný výsledok trestného stíhania. Vychádzajúc z judikatúry, v prípadoch, kedy obžalovaný bol oslobodený spod obžaloby, sa má za to, že ten proti komu bolo trestné stíhanie zastavené alebo ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, má pri splnení ďalších zákonných predpokladov, zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. V takejto situácii totiž nie je rozhodné, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo.

10. Žalovaný v písomnom podaní doručenom súdu dňa 07.09.2016 (replika) uviedol, že žiada, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú. Konštrukciu, ktorú uvádza v žalobe žalobca, že uznesenie príslušníka OO PZ Ružinov - Východ, ČVS: I.-XXXX/RV-F.-XXXX zo dňa 11.11.2014 o vznesení obvinenia je nezákonným rozhodnutím a postup Okresnej prokuratúry Bratislava II spočívajúci v zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia a v podaní obžaloby je nesprávnym úradným postupom, pretože bol žalobca spod obžaloby oslobodený, nemá oporu v žiadnom ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z.. Vychádzajúc analogicky z nálezu ÚS SR, sp. zn.: II. ÚS 163/2012, zo dňa 13.11.2013

za nezákonné však nie je možné automaticky považovať každé uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré nevedlo k právoplatnému odsúdeniu obžalovaného. Uznesenie o vznesení obvinenia, na ktorého vydanie boli v čase jeho vydania splnené všetky zákonné predpoklady a z tohto dôvodu nebolo zrušené ani v konaní o sťažnosti proti tomuto uzneseniu, nemožno bez ďalšieho považovať za nezákonné, resp. odporujúce zákonu, iba z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní určitého skutku konkrétnou osobou sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila.

11. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. musia byť kumulatívne splnené tieto podmienky:

- existencia nezákonného rozhodnutia (nesprávneho úradného postupu);

- vznik škody a

- príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím (nesprávnym úradným postupom) a vznikom škody. V predmetnej veci absentuje splnenie hneď prvej z podmienok, a preto neexistuje právny základ pre uplatnený nárok - pretože uznesenie o vznesení obvinenia ČVS: I.-XXXX/RV-F.-XXXX zo dňa 11.11.2014 nie je nezákonným rozhodnutím a súčasne Okresná prokuratúra Bratislava II sa nedopustila ani nesprávneho úradného postupu. Pre vznesenie obvinenia je postačujúci odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba a toto bolo v danej trestnej veci splnené. Z úkonov, ktoré boli v danej trestnej veci vykonané po začatí trestného stíhania bol v zmysle § 206 ods. 1 Trestného poriadku dostatočne odôvodnený záver, že žalobca spáchal prečin, pre ktorý bolo vznesené obvinenia. Z dôkazov zabezpečených v štádiu trestného konania pred vznesením obvinenia vychádzala Okresná prokuratúra Bratislava II pri zamietnutí sťažnosti žalobcu proti uvedenému uzneseniu o vznesení obvinenia podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku ako nedôvodnej. Okresná prokuratúra Bratislava II sa zamietnutím sťažnosti a podaním obžaloby na súd nedopustila ani nesprávneho úradného postupu v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.. V prípravnom konaní nedošlo k zásadnej zmene dôkaznej situácie, ktorá by odôvodňovala zastavenie trestného stíhania prokurátorom podľa § 215 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku. Trestné stíhanie voči žalobcovi, vedené v mene štátu orgánmi činnými v trestnom konaní, bolo legitímne a štátu nie je možné uprieť legitímny záujem na vedení trestného konania proti konkrétnej osobe, ak existuje podozrenie zo spáchania trestného činu. O tom, či sa obžalovaný oslobodzuje spod obžaloby alebo bude uznaný za vinného je oprávnený s zmysle § 2 ods. 4 a § 284 ods. 1 Tr. poriadku rozhodnúť iba súd.

12. Žalobca si advokáta zvolil až v konaní pred súdom, po vydaní trestného rozkazu, a až v konaní pred súdom nastala zmena dôkaznej situácie oproti prípravnému konaniu, keď V. L. a N. R. pred súdom vypovedali, že vyhrážanie - chovanie žalobcu nepociťovali subjektívne ako ujmu svojou povahou a závažnosťou na úrovni vyhrážok smrťou alebo ťažkou ujmu na zdraví, ako to uvádzali v prípravnom konaní. Súd preto žalobcu oslobodil spod obžaloby z dôvodu, že skutok nebol trestným činom. Teda žalobca bol oslobodený spod obžaloby iba preto, že V. L. a N. R. v konaní pred súdom zmenili svoje výpovede z prípravného konania.

13. Keďže teda v danej veci neexistuje nezákonné rozhodnutie ani nesprávny úradný postup, čo je jeden zo základných predpokladov pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., je uplatnený nárok na náhradu škody nedôvodný.

14. Okrem toho skutočnosť, že žalobca uhradil JUDr. Jozefovi Polákovi, advokátovi dňa 21.03.2016 sumu 682,22 €, teda mal v súvislosti s trestným konaním výdavky v uvedenej výške, automaticky nezakladá nárok na náhradu škody. Tieto výdavky totiž žalobcovi nevznikli v dôsledku vydania nezákonného rozhodnutia a ani v dôsledku nesprávneho úradného postupu. Neopodstatneným extenzívnym výkladom zákona č. 514/2003 Z.z nie je možné obchádzať expressis verbis znenie iného zákona, konkrétne ust. § 553 ods. 1 Trestného zákona.

15. Ďalej žalovaný v písomnom podaní doručenom súdu dňa 30.11.2016 uviedol, že samotná skutočnosť, že obvinený bol súdom oslobodený spod obžaloby nemôže sama o sebe, bez posúdenia konkrétnych okolností danej trestnej veci, automaticky zakladať zodpovednosť štátu za nezákonné rozhodnutie. Uznesenie o vznesení obvinenia bolo vydané na základe výpovede poškodeného V. L. a svedkyne N. R., sestry žalobcu, pričom obaja uvádzali, že mali obavy o svoj život, keď u žalobcu videli zbraň. Z uvedeného vyplýva, že na vydanie uznesenia o vznesení obvinenia boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku. Na vydanie takéhoto uznesenia v zmysle § 206 ods. 1 Trestného poriadku je potrebný dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin

spáchala určitá osoba, pričom stačí vyšší stupeň pravdepodobnosti, ktorý však musí byť konkrétne zistenými skutočnosťami dostatočne odôvodnený, čo platí aj pre tento prípad. V danom prípade je pre posúdenie zodpovednosti štátu relevantná tá skutočnosť, že žalobca bol oslobodený spod obžaloby podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku iba preto, že tak poškodený V. L. ako aj svedkyňa N. R. pred súdom zmenili výpovede z prípravného konania. V danom prípade vzhľadom na všetky okolnosti nebolo preukázané porušenie základných zásad trestného konania vyjadrených v § 2 Trestného poriadku vyšetrovateľom alebo policajným orgánom a išlo o štandardný postup v medziach zákona. Za nezákonné možno teda považovať len také rozhodnutie, ktoré nemalo zákonný podklad už v čase jeho vydania a nie také rozhodnutie, ktoré bolo v čase jeho vydania zákonným rozhodnutím a ani neskôr nebolo pre nezákonnosť zrušené alebo zmenené, resp. jeho nezákonnosť nebola žiadnym orgánom verejnej moci ani inak konštatovaná. Prokurátor dokonca v prípade, ak existujú dve skupiny dôkazov musí podať obžalobu s tým, aby o vine resp. nevine obžalovaného rozhodol súd.

16. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu ako aj oboznámením obsahu pripojeného vyšetrovacieho spisu č. ČVS: I.-XXXX/RV-F.-XXXX a spisu tunajšieho súdu sp. zn.: 5 T/146/2015. Po vyhodnotení vykonaných dôkazov ustálil súd skutkový stav významný pre rozhodnutie súdu vo veci nasledovne:

Uznesením vyšetrovateľa OO PZ Ružinov - východ zo dňa 11.11.2014, ČVS: I.-XXXX/RV-F.-XXXX bolo proti žalobcovi vznesené obvinenie pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa ust. § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Proti uzneseniu podal žalobca dňa 19.11.2014 sťažnosť, ktorú Okresná prokuratúra Bratislava II uznesením zo dňa 08.12.2014, sp. zn.: X T. XXX/XX/XXXX-X, zamietla. Okresná prokuratúra Bratislava II podala dňa 06.02.2015 pod č.k.: XPv XXX/XX/XXXX na Okresný súd Bratislava II obžalobu proti žalobcovi, podľa ktorej mal žalobca dňa 14.09.2014 v čase od 14.30 hod. do 15.00 hod. v F. na Y. G.. Č.. XX, sa vyhrážať V. L., a to tým spôsobom, že pri odchode zo schodiska si vytiahol tričko, kde mal zbraň v puzdre za opaskom, ktorú ale nevytiahol a ani s ňou nemanipuloval a následne poškodenému povedal: „My sa ešte uvidíme, tomu ver“ a odišiel na neznáme miesto, čím u poškodeného vzbudil dôvodnú obavu o jeho zdravie a život.

Okresný súd Bratislava II pod č. k.: 5T/14/2015-58 rozhodol vo veci trestným rozkazom zo dňa 09.02.2015, ktorým uznal obž. F. Y. R. vinným, že dňa 14.09.2014 v čase od 14.30 hod. do 15.00 hod. v F., na Y. G.. Č.. XX, sa vyhrážal poškodenému V. L., a to tým spôsobom, že pri odchode zo schodiska si vytiahol tričko, kde mal zbraň v puzdre za opaskom, ktorú ale nevytiahol a ani s ňou nemanipuloval a následne poškodenému povedal: „My sa ešte uvidíme, tomu ver“ a následne odišiel na neznáme miesto, čím u poškodeného vzbudil dôvodnú obavu o jeho zdravie a život, teda inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou, čím spáchal úmyselný prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona.

Dňa 06.03.2015 udelil žalobca plnú moc JUDr. Jozefovi Polákovi, advokátovi, aby ho zastupoval ako obžalovaného v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn.: 5T/14/2015 až do právoplatného skončenia veci.

Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu podal dňa 06.03.2015 odpor voči trestnému rozkazu.

Okresný súd Bratislava II rozsudkom, č. k.: 5T/14/2015-79 zo dňa 16.06.2015, žalobcu podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku v celom rozsahu oslobodil spod obžaloby, keďže skutok nie je trestným činom.

Žalobca zaslal žalovanému list s dátumom 27.11.2012, doručený žalovanému dňa 01.04.2016, so žiadosťou o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody.

Žalovaný listom zo dňa 25.05.2016 vyhodnotil jeho žiadosť ako nedôvodnú a žiadnu peňažnú sumu mu neuhradil.

JUDr. Jozef Polák, advokát, faktúrou č. XXXXXXXX zo dňa 15.03.2016 fakturoval žalobcovi trovy obhajoby v konaní vedenom pod sp. zn.: 5T/14/2015 v sume 682,22 € za tri úkony právnej služby po á 69,91 €

(1. príprava a prevzatie zastupovania - plná moc zo dňa 06.03.2015, 2. odpor proti trestnému rozkazu zo dňa 06.03.2015 a 3. účasť na hlavnom pojednávaní dňa 16.06.2015), 3 x režijný paušál po á 8,29 €, náhradu za stratu času 167,76 € (12 x 13,98 €) a cestovné Dolný Kubín - Bratislava a späť v sume 165,86 € a DPH 20%.

Z výpisu z internetbankingu z účtu právneho zástupcu žalobcu vyplýva, že dňa 21.03.2016 bola suma 682,22 € pripísaná na jeho účet.

17. Takto ustálený skutkový stav súd po právnej stránke posúdil nasledovne:

Predpoklady vzniku nároku navrhovateľa na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe treba posudzovať podľa ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej ako „zákon“).

Podľa § 3 ods. 1 citovaného zákona štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 5 ods. 1 citovaného zákona právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 5 ods. 2 citovaného zákona právo na náhradu škody má i ten, s kým nebolo konané ako s účastníkom konania, aj keď s ním, ako s účastníkom konania, konané malo byť.

Podľa § 5 ods. 1 citovaného zákona, ak bolo nezákonné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, právo na náhradu škody má ten, komu nezákonným rozhodnutím škoda vznikla

Podľa § 6 ods. 1 citovaného zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 6 ods. 2 zákona, právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 6 ods. 3 zákona, ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, možno nárok na náhradu škody uplatniť aj vtedy, ak nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené na základe riadneho opravného prostriedku. Ak bolo vykonateľné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, možno nárok uplatniť aj vtedy, ak bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom.

Podľa § 17 ods. 1 a ods. 2 zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak, pričom v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškania s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný

platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

18. Po dôkladnom zvážení všetkých vyššie popísaných skutkových okolností danej veci zistených vykonaným dokazovaním, súd s poukazom na citované ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, dospel k záveru, že žaloba žalobcu v istine 682,22 € a časti príslušenstva je dôvodná, a preto jej vyhovel a žalobu zamietol len v časti úrokov z omeškania.

19. Žalobca sa v konaní domáhal priznania náhrady škody vo výške 682,22 eur s príslušenstvom predstavujúcej náklady žalobcu za obhajobu advokátom v trestnom konaní. Uvedená škoda mu mala vzniknúť na základe uznesenia vyšetrovateľa OR PZ v Bratislave II zo dňa 11.11.2014, sp. zn.: ČVS: I.-XXXX/RV-F.-XXXX o vznesené obvinenie pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa ust. § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, voči ktorej žalobca podal v zákonnej lehote sťažnosť, ktorú Okresná prokuratúra Bratislava II uznesením zo dňa 08.12.2014, sp. zn.: X T. XXX/XX/XXXX-X, zamietla.

20. V prvom rade sa súd, so zreteľom na obranu žalovaného, musel vysporiadať s otázkou, či vznikol medzi účastníkmi zodpovednostný vzťah. Súd pritom dospel k jednoznačnému záveru, že takýto zodpovednostný vzťah medzi účastníkmi vznikol. Ustanovenie § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. v spojení s ustálenou judikatúrou NS SR (uznesenie NS SR 4 M Cdo 15/2009, 3 Cdo 194/2010) totiž stanovuje, že ten, voči komu bolo vznesené obvinenie a podaná obžaloba a bol oslobodený spod obžaloby, má právo na náhradu škody.

21. V tomto smere neobstojí obrana žalovaného, ktorý namietal, že v prípade rozhodnutia vyšetrovateľa a následne aj dozorujúceho prokurátora nejde o nezákonné rozhodnutie a že tu nie je daná príčinná súvislosť medzi týmto rozhodnutím a žalobcom tvrdenou škodou, či ujmu. Na rozdiel od iných typov zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, v tomto prípade pre vznik zodpovednosti sa výslovne nevyžaduje konštatovanie nezákonnosti predmetného rozhodnutia. Postačuje, že voči dotknutej osobe bolo vznesené obvinenie a následne podaná obžaloba a táto osoba bola neskôr oslobodená spod obžaloby, čo bolo v prípade žalobcu aj naplnené.

22. Z hľadiska teleologického výkladu vychádzajúceho zo zmyslu a účelu právneho predpisu, ktorým je v prípade uvedeného zákona ochrana základného práva na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom v zmysle čl. 46 ods. 3 Ústavy SR, nemožno lipnúť na formálnom zrušení (zmene) tvrdeného nezákonného rozhodnutia, ale splnenie tejto podmienky treba vykladať extenzívne. Za ústavne konformný treba preto považovať výklad, podľa ktorého pri posudzovaní nároku na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o vznesení obvinenia, zastavenie trestného stíhania, resp. oslobodenie spod obžaloby, ak k takémuto rozhodnutiu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným, má rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť (§ 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.). Právoplatnosťou rozhodnutia o oslobodení spod obžaloby sa trestné konanie končí a najneskôr týmto okamihom aj zanikajú účinky rozhodnutia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia. Nárok na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonosti) rozhodnutia je neskorší výsledok trestného konania.

23. Rovnako sa súd nestotožnil s tvrdeniami žalovaného o absencii príčinnej súvislosti. Podmienka existencia príčinnej súvislosti síce nie je v zákone výslovne uvedená, vyplýva však z povahy a obsahu každého zodpovednostného vzťahu. Čo sa týka príčinnej súvislosti medzi uznesením o vznesení obvinenia a žalobcom tvrdeným vznikom škody, súd dospel k záveru, že takáto príčinná súvislosť existuje. Pokiaľ by totiž nebolo vydané uznesenie, ktorým bolo vznesené obvinenie, nebolo by došlo na strane žalobcu k ďalším následkom, t.j. žalobcovi by predovšetkým neboli vznikli náklady na právne zastupovanie (obhajobu) v trestnom konaní. Tento predpoklad vzniku nároku na náhradu škody bol preto naplnený.

24. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného, že v konaní pred súdom nastala zmena dôkaznej situácie oproti prípravnému konaniu, keď V. L. a N. R. pred súdom vypovedali, že vyhrážanie - chovanie žalobcu nepociťovali subjektívne ako ujmu svojou povahou a závažnosťou na úrovni vyhrážok smrťou alebo

ťažkou ujmu na zdraví, ako to uvádzali v prípravnom konaní a preto súd žalobcu oslobodil spod obžaloby. Teda žalobca bol oslobodený spod obžaloby iba preto, že V. L. a N. R.Á. v konaní pred súdom zmenili svoje výpovede z prípravného konania. S týmto tvrdením sa súd rovnako nestotožnil, nakoľko má za to, vychádzajúc z výsluchu menovaných v prípravnom konaní a v konaní pred súdom, súd má za to, že nedošlo k zmene ich výpovede, nakoľko ani v zápisnici o výsluchu svedka - poškodeného V. L. zo dňa 15.01.2015 pred vyšetrovateľom OO PZ Ružinov - východ a ani v zápisnici z výsluchu svedka - N. R. zo dňa 16.01.2015 pred vyšetrovateľom OO PZ Ružinov - východ nie je zmienka o tom, že by chovanie žalobcu pociťovali subjektívne ako ujmu svojou povahou a závažnosťou na úrovni vyhrážok smrťou alebo ťažkou ujmu na zdraví. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na to, že ešte dňa 01.10.2014 OR PZ Bratislava II, OO PZ Ružinov - východ, ČVS:I.-XXXX/RV-F.-XXXX vydal uznesenie, ktorým odovzdal Okresnému úradu v Bratislave predmetnú vec na prejednanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, nakoľko poverený príslušník PZ SR dospel k záveru, že vzhľadom na osobu páchatel'a, spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je zrejmé, že závažnosť predmetného skutku spáchaného žalobcom nedosahuje stupeň nepatrný, ktorý je nevyhnutný na vyhodnotenie tohto skutku ako trestný čin - úmyselný prečin. Uvedené uznesenie bolo zrušené uznesením prokurátorky Okresnej prokuratúry v Bratislave II zo dňa 14.10.2014, č.k.: XPn XXXX/XX/XXXX-X. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, s poukazom na skutočnosť, že súd oslobodil žalobcu spod obžaloby, nakoľko z dôvodu, že skutok nebol trestným činom, preto má súd za to, že tento prostriedok procesnej obrany neobstojí a boli splnené tieto podmienky pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z..

25. Vychádzajúc z vyššie uvedeného preto možno zhrnúť, že žalovanému vznikla povinnosť nahradiť žalobcovi škodu, ktorá mu vznikla v dôsledku rozhodnutia o vznesení obvinenia a podaní obžaloby.

26. Žalobca si v konaní uplatňoval náhradu škody, ktorá má spočívať v zaplatení nákladov na právne zastúpenie žalobcu v trestnom konaní, spolu vo výške 682,22 eur za 3 úkony právnej služby vyčíslené v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. V zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. sa môže poškodený priamo na základe tohto zákona domáhať náhrady vzniknutej majetkovej škody, ktorá v zmysle § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie ako aj v konaní, v ktorom bolo trestné stíhanie zastavené. Rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní, ktoré nie je v súlade so zákonom, môže vyvolať zo strany obhajoby procesné úkony smerujúce na odstránení nežiaducich právnych dôsledkov na obvineného, ktoré by v prípade správneho rozhodnutia neboli potrebné. Takéto rozhodnutia môžu byť príčinou vzniku trov za úkony obhajoby v záujme obvineného a náklady vynaložené na ne sú v príčinnej súvislosti s nezákonnými rozhodnutiami, lebo boli týmito rozhodnutiami vyvolané.

27. Je teda nepochybné, že trovy právneho zastúpenia žalobcu v konaní vedenom pred Okresným súdom Bratislava II pod sp. zn.: 5T 14/2015 predstavujú jednoznačne trovy, ktoré žalobcovi vznikli v súvislosti s trestným konaním, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie. Teda žalobcom uhradené trovy zaplatené JUDr. Jozefovi Polákovi, advokátovi za úkony, ktoré vykonal v súvislosti so zastupovaním žalobcu vo vyššie popísanom trestnom konaní, predstavujú škodu, ktorá žalobcovi vznikla v bezprostrednej príčinnej súvislosti s trestným konaním, ktoré následne vyústilo do oslobodenia žalobcu spod obžaloby, a preto je žalovaný s poukazom na § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. takto vzniknutú škodu žalobcovi uhradiť. Nemôže byť totiž na žalobcovi, aby niesol materiálne dôsledky takéhoto rozhodnutia, keď sa následne trestné konanie skončilo tak, že žalobca bol oslobodený.

28. Súd priznal žalobcovi z vyššie uvedenej náhrady škody aj úrok z omeškania. Štát je totiž povinný nahradiť škodu najneskôr do 6 mesiacov odo dňa, kedy poškodený nárok riadne uplatnil postupom podľa § 10 cit. zákona. Márnym uplynutím tejto lehoty sa štát ako dlžník zo zodpovednostného právneho vzťahu (§ 489 Občianskeho zákonníka) dostáva do omeškania, a tak ho postihuje povinnosť zaplatiť poškodenému veriteľovi tiež úroky z omeškania. O úrokoch z omeškania s plnením peňažného dlhu a o ich výške rozhodol súd podľa § 121 ods. 3, § 517 ods. 1, 2 Obč. zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., pričom súd priznal žalobcovi úrok z omeškania počnúc dňom 02.10.2016, ktorý dátum omeškania súd odvodzuje od uplynutia šesťmesačnej lehoty na splnenie, tak ako vyplýva zo žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorú zaslal žalobca žalovanému a ktorá mu bola doručená dňa 01.04.2016 a na ktorú odpovedal žalovaný žalobcovi listom zo dňa 25.05.2016, v ktorom uviedol, že týmto je predbežné prerokovanie nároku žalobcu ukončené a žalovaný považuje žiadosť

žalobcu na náhradu škody za vybavenú. Teda šesťmesačná lehota na plnenie začala plynúť 01.04.2016 a uplynula dňa 01.10.2016 a nasledujúcim dňom sa žalovaný dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu. Preto súd žalobcovi priznal úrok z omeškania v zákonnej výške až počnúc dňom 02.10.2016 a vo zvyšku príslušenstva žalobu zamietol.

29. Žalobca mal, pokiaľ ide o právny základ prejednávanej veci ako aj istinu, vo veci úspech (neúspech žalobcu bol len v nepatrnej časti príslušenstva), preto súd žalobcovi v súlade s § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu možno vykonať len na návrh oprávneného alebo na návrh toho, kto preukáže, že naňho prešlo právo z rozhodnutia (§ 37 ods. 3) (ďalej len „oprávnený“). Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 1, 2 Exekučného poriadku).

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).